

προσταγή

προσταγή, η, ουσ. [<μτγν. προσταγή], η προσταγή· η διαταγή: «εκτελούσαν τις προσταγές του διευθυντή τους χωρίς κουβέντα»·

- η *προσταγή σου λάχανα* κι ο *ορισμός σου αγγούρια*, λέγεται στην περίπτωση που δεν υπολογίζουμε, δε λογαριάζουμε καθόλου κάποιο άτομο: «εμένα μη μου κάνεις τον σπουδαίο, γιατί η *προσταγή σου λάχανα* κι ο *ορισμός σου αγγούρια*, αν θες να μάθεις»·

- *στις προσταγές σου!* ή *στις προσταγές σας!* λέγεται στην περίπτωση που περιμένουμε από κάποιον που είναι ή που θεωρούμε ανώτερό μας να μας δηλώσει την επιθυμία του ή την προσταγή του, ή, αν αυτή έχει γίνει φανερή, δηλώνουμε πως θα πραγματοποιηθεί. Από τη στρατιωτική γλώσσα. *Συνών. δούλος σου!* ή *δούλος σας!* ή *δούλος σου ταπεινός!* ή *δούλος σας ταπεινός!* / *στις διαταγές σου!* ή *στις διαταγές σας!* / *στους ορισμούς σου!* ή *στους ορισμούς σας!*

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας